

Södermanlands-Nerikes Nation
Majhälsning till landsmännen 81 - 2008

Innehåll

Glad vår	3
Från Höst till Höst	4
I hjäran på en neurokirurg	6
Hornboskapens gåta	10
Hornboskapen firar 165 år	16
Vår till vår	18
Nationens ekonomi år 2007	25
In memoriam, förändringar i senorföreningens matrikel	27
Nationens ämbetsmän, nämnder och föreningar	33

Majhälsning till landsmännen startade 1928. Den utges sedan 1974 av Södermanlands-Nerikes nations seniorförening. Register för tidigare årgångar finns i Majhälsning 1937, 1947, 1957, 1967, 1982, 1992 och 2002.

Majhälsningen distribueras genom
Södermanlands-Nerikes nation
S:t Olofsgatan 16
753 12 Uppsala
Tel. 018-15 40 60
Fax. 018-15 40 64
E-post: sekr@snerike.se

Seniorföreningens styrelse

Ordförande

Monica Landmark

Ledamöter

Daniel Bedarvik
Claes Bern
Göran Carenbäck
Malou Edlund
Johan Graffman
Mats Ryttelefors
Emma Syrén-Julin
Mikael J. Zaar

Inspektör

Lennart Persson

Skattmästare

Martin Fors

Förste kurator

Ameli Frenne

Redaktörer

Eva Skarp
Mikael J. Zaar

Seniorföreningen är öppen för nya och gamla landsmän och landsmaninnor samt andra intresserade och gynnare av nationen. Detta betyder, kära Södermland-Neriking, att Du kan uppmana de vänner som gärna följer med på nationens fester att bli medlemmar i vår förening. Föreningens bankgiro-nummer är 5613-0032. Medlemsavgiften är 90 kr för årsbetalande och 500 kr för ständigt medlemskap.

Glad vår!

Seniorer, juniorer, landsmaninnor och landsmän, återigen har ni ett nytt nummer av Majhälsningen i er hand. Tyvärr något sent, om man utgår från att den vanligtvis brukar presenteras på nationens Majmiddag. Detta beror till stor del på att arbetet på nationen stannade upp en vårdag i slutet på mars då man nåddes av budskapet att en av de aktiva studenterna gått bort alldeles för tidigt. Vi skriver inte mer om det här, utan hänvisar till fröken förste kurators minnesord.

Årets Majhälsning fokuserar till stor del på våra Hornboskapare som, åter igen, jubilerar. Denna gång ser man tillbaka 165 år, till den första dokumentationen kring orkesterns skapande. 165 år är en aktningsvärd ålder och den gör Hornboskapen till världens äldsta studentorkester.

Hornboskaparen och hedersledamoten Tom Pauli ger oss lite perspektiv på detta med tid och levande engagemang och på vad det är som hela tiden för det musikaliska arvet vidare till nya aktiva studenter.

Vi får en inblick i inspektör Lennart Perssons tankar kring nationen och fröken andre kurator berättar om nationens positiva ekonomiska utveckling. Denna gång är de röda siffrorna borta, en glädjande nyhet för oss alla.

Ett stort tack till alla skribenter som har bidragit till detta nummer. Ni hjälper till att dokumentera både Nationens samtid och historia.

Slutligen vill vi uppmana de av er som återvänt till hembygden att hålla utkik i lokalpressen efter Hornboskapens hembygdsturné. Snart uppträder Hornboskapen på en scen nära er!

Eva Skarp och Mikael J. Zaar
Redaktörer

Från höst till höst

av Seniorföreningens ordförande Monica Landmark

Kära Sneriking, välkommen till ett nytt nummer av Majhälsningen, denna skrift som är ett bestående tidsdokument över nationens göranden och låtanden. Jag skulle vilja påminna om det fantastiska arbete som våra redaktörer för Majhälsningen gör; Mikael Zaar och Eva Skarp är värda en hyllning för sin idoghet. Det är de två som varje år söker bland oss gamla Snerikingar för att hitta hugade skribenter. De är också de som tänker ut olika specialinriktningar på artiklarna och som håller ordning på matriklar och register. Detta arbete är självklart ideellt och de drivs både av sin omtanke om nationen och sitt intresse för det skrivna ordet, en mycket lyckad kombination. Vi i styrelsen känner oss mycket trygga med deras arbete och vill framföra vårt varma tack.

Jag hoppas att ni Snerikingar och Seniorer har haft ett bra år och hunnit återse nationen åtminstone någon gång under det gångna året. I skrivande stund närmar sig Sista april med stormsteg och det är ett utmärkt tillfälle för oss ”gamlingar” att på ett lättillgängligt sätt få njuta av nationen en stund igen. Vi är självklart välkomna in i det inhägnade området

i nationsträdgården och vi kan också välja att hålla till på gräsmattan vid Staven tillsammans med HB. Och andra lördagen i oktober är det som vanligt dags för Höstgasque igen. En fest fylld av Nätverk – Nöje – Nostalgi!

Nationen och kuratelet hälsar oss också varmt välkomna att delta i vardagen. Det fungerar alldeles utmärkt att besöka lunchserveringen på dagarna eller puben på kvällarna. Snerikes vill ha en bra kontakt med sina Seniorer och det är verkligen något som vi i styrelsen skriver under på. Som alltid är både tidlösheten och

förändringen lika närvarande i vårt rosa jaktstolt, vilket är grunden för den unika företeelse som Uppsalas nationer är. Vardagen blir fest och festen blir vardag i en aldrig sinande ström av intryck och upplevelser. Samtidigt tar alla engagerade ämbetsmän och Snerikingar ett stort ansvar i att se till att vårt ”gemensamma vardagsrum” sköts på ett bra sätt för kommande generationers möjligheter.

Vad vill då dagens studenter ha sin Seniorförening till? Jag fick vara med på nationens Mitterminkongress i mars och lyssna på de idéer som finns bland de aktiva studenterna. Högt på dagordningen kommer mentorskap; alltså en hjälpande hand ut i livet efter studierna. Kopplat till denna tanke finns också önskan om kontakt inför uppsats; tänk om en Senior kunde ge tips på bra och relevanta ämnen att skriva om! En väl fungerande och uppdaterad egen hemsida för Seniorföreningen vill man också gärna se.

Det är bra att studenterna vill ha sin Seniorförening, för jag tror att vi Seniorer kommer bli allt viktigare. Den generation studenter som nu framlever sin tid på Snerikes kommer nämligen att drabbas av kårobligatoriets avskaffande. Regeringens utredning lämnar inga tvivel, obligatoriet skall avskaffas, frågan är bara hur och när. Ett förslag kan komma att läggas fram till Riksdagen redan hösten 2008. Uppsalas alla nationer samarbetar i denna fråga för att tillsammans kunna

få bästa möjlighet till fortlevnad i relativt orubbade cirklar. Men i ett längre perspektiv är ändå frågetecknen tyvärr både många och oroande. Vi Seniorer bör kunna finnas till hands för att hjälpa till med råd och dåd när förutsättningarna för Snerikes vardag drastiskt förändras.

Så mitt budskap till alla oss Seniorer är att känna oss välkomna tillbaka till Snerikes. Kuratelet är enkelt att få kontakt med via telefon eller e-post, alla uppgifter hittar ni på hemsidan www.snerikes.se. Initiativ från oss Seniorer välkomnas varmt och vi borde ta alla chanser att ge tillbaka av vår tid och vår kunskap till den bästa av nationer. Den nation som gav oss en sån härlig studietid med så många fantastiska minnen.

Monica Landmark
Seniorföreningens ordförande
monica.landmark@telia.com

I hjärnan på en neurokirurg

Intervju med Södermanlands-Nerikes nations inspektor

Lennart Persson

av *Charlotta Fors*

Majoriteten av dem som har kontakt med nationen, både bland dagens studenter och bland äldre beundrare, har troligtvis koll på att nationen har en inspektor och även på vem som för tillfället innehar ämbetet. Paradoxalt nog är inspektorn i kombination med denna välkändhet ganska anonym. Ämbetsnamnet antyder att det handlar om att inspektera och den som varit på gasquer eller andra tillställningar på nationen har troligtvis sett den för tiden aktuella inspektorn sitta och inspektera mat och dryck från festsalens honnörsbord, men vad vet vi egentligen mer om ämbetet och dess innehavare? Själva funktionen att ha en inspektor är kanske en av nationsvärldens äldsta traditioner med rötter från 1660-talet. På den nysammanslagna och nyinstiftade Södermanlands-Nerikes nation var Erik Götlin år 1805 den förste inspektorn och efter honom har inte mindre än tjugoen andra inspektorer följt fram till dagens innehavare Lennart Persson, som tillträdde år 2007.

Jag träffar Lennart över en lunch på Snerikes nyöppnade lunchrestaurang för att tala om hur nationen bevaras och förändras, vad som är typiskt för Snerikes och varför det är så trevligt att vara inspektor.

Till yrket är Lennart Persson professor i neurokirurgi vid Uppsala universitet och som del av denna tjänst även överläkare vid Uppsala läns landsting. För tillfället har han dock lånat ut sina tjänster till Stockholms läns landsting som projektledare för det nya universitetssjukhus som planeras i Solna. Framförallt handlar Lennarts arbete om att planera själva verksamheten för detta nya Karolinska sjukhus som ska rymma både grundutbildning, forskarutbildning och högspecialiserad vård inom sina väggar. Långt innan både projektledning och professur var dock Lennart student i Uppsala och medlem av Snerikes nation.

– Jag är från Örebro och för en örebroare var det naturligt att åka till Uppsala, förklarar Lennart. Som för många andra spelade även det faktum att kompisar och äldre syskon redan passerat genom staden in, men Uppsala hade även ännu en för Lennart lockande egenskap:

– I Uppsala bodde också en flicka som hette Barbro som jag uppvaktade och som jag sedan lyckades gifta mig med och nu lever med. Det var en bidragande faktor!

Lennart började sina studier i Uppsala med en termin sporadiska studier i matematik och år 1971 började

han sedan läsa till läkare. Lennart beskriver sig själv som en ganska vanlig student som inte hade några ämbeten under studietiden, men som gärna gick ut på nationernas klubbar eller följde med på de aktiviteter som ordnades. Flera av kompisarna var koncentrerade till kvarteret kring S:t Larsgatan och det blev naturligt att gå runt mellan nationerna:

– Jag tror vi drack mest te på Smålands, öl på Uplands och ... vin på Snerikes, konstaterar Lennart.

Hur ser då Uppsala ut i dag jämför med i början av sjuttioalet?
– I stort sett är det väldigt lika. Studentlivet av i dag bygger på samma grund som gårdagens och det är också detta som är så beundransvärt. Även om studenterna passerar vidmakthåller man traditioner och känslan för nationen. Det här tycker jag är väldigt kul att se. Det har också slagit mig vilket engagemang som finns, hur mycket man ger nationen och hur duktiga studenterna är på att föra denna känsla vidare till nästa studentgeneration.

Även formerna för verksamheten och enskilda traditioner tycker Lennart sig känna igen, till exempel menar han att musiken egentligen inte är annorlunda eller har förbättrats sedan hans studietid och att även valborgsfirandet, som för all del har bytt namn, är bekant.

– Champagnegaloppen har i och för sig ändrat karaktär betydligt. På min

tid drack man, nu sprutar man ju mest, men det verkar roligt så jag har inga synpunkter på det. Formerna är som sagt lika, men innehåll och värderingar kan förstås förändras.

Hur är det då med formerna för inspektorsämbetet? Inspektor blev Lennart som varandes proinspektor när före inspektorn Leif Lewin avgick från sin post för ett år sedan och därför är det kanske mest adekvat att fråga sig; varför proinspektor?
– Jag blev proinspektor i första hand för att jag blev tillfrågad. Att jag fick frågan hade i sin tur att göra med att jag kom från Närke och att jag var professor, vilket är två grundönskemål för inspektorsposterna. Jag funderade en hel del, pratade med Barbro och var här på nationen och tittade. Både Barbro och jag jobbar på universitet och det kändes roligt att komma i kontakt med studenter på ett annat sätt, inte som föräldrar och inte heller som lärare, utan just i nationslivet.

I nationens stadgar (1.1.6) finner jag att ”(h)ögsta överinseende över nationens angelägenheter åligger dess inspektor.” Lennart berättar att detta i praktiken främst innebär att han närvarar på nationens landskap och gasquer och tittar förbi nationen någon gång i veckan. Rollen har alltså fått en ceremoniell betydelse, men samtidigt ser Lennart inspektorn som en möjlig kontaktperson mellan nationen och universitet och även som en form av äldre rådgivare till dagens aktiva.

– Jag tycker att det är viktigt att hela tiden uppmuntra och underlätta, poängterar han och fortsätter: det är mycket dagens aktiva studenter som utgör nationens hjärta. Även om många andra finns i nationen är det dagens aktiva som jag känner ett särskilt ansvar för och jag tycker att det är viktigt att se till att de står i första ledet.

I samband med det pågående avskaffandet av kårobligatoriet har frågan om nationens framtid aktualiserats. Ofta talas det om en mörk framtid utan skyddande kårobligatorium och om hur alienerade studenter sviker ämbetsmannaposterna, men Lennart har en mer positiv inställning:

– Jag tror att nationens framtid är ljus eftersom det är en i grunden så god idé.

Han konstaterar att nationens verk-

samhet förstås kan underlättas av statliga ingripanden, men menar att ett avskaffat kårobligatorium samtidigt skulle kunna innebära att universitet som organisation mer uppmärksammas på värdet av nationerna. I dag förekommer väldigt lite samarbete mellan enskilda nationer och universitetet, samtidigt som nationerna är en viktig funktion i universitetsvärlden. Nationerna fungerar som studiesociala forum och ger glans åt universitet; ta bort nationerna och universitet skulle bli mycket torrare, menar Lennart.

Om nationen kan ses som glädjespridare för universitet, vilken roll tycker du att Seniorföreningen har i det hela?
– Seniorföreningen är en viktig förening för nationen. Dels är det väldigt roligt för nationsmedlemmarna att kunna ha kontakt med nationen även sedan de lämnat den aktiva tiden

Barbro och Lennart i sofforna hemma vid en tidigare intervju med SN:s Aktuellt

bakom sig, dels har Seniorföreningen betydelse för de aktiva genom att kunna berätta om traditioner och föra vidare anekdoter och nationens berättelser.

Vi pratar också om hur nationen kan vara en tillgång vidare i livet och Lennart kommenterar att han tycker att det är roligt att det trycks på att man kan gå med i Seniorföreningen utan att vara speciellt gammal. På så sätt kan nätverken från studietiden utnyttjas och hållas levande när man lämnar studierna bakom sig.

Inte för inte talas det ofta om "nationsvärlden" och om "nationslivet", men även om nationerna kan sägas utgöra en egen sfär så är denna trots allt ganska begränsad i sin storlek. Du känner inte att du riskerar att tröttna på nationen?

– Nej, inte ännu i alla fall. Vi hoppas kunna hitta ett proinspektorspar snart som kan dela en del av uppgifterna, men nej, det känns inte som något tvång, tvärtom, säger Lennart. Hans nöjda ansiktsuttryck förstärker detta uttalande och än mer övertygad om att det är trevligt att vara inspektor blir jag efter ett varv i festsalen och övre bar där tidigare inspektorer stoltserar på väggarna. Tidigare fick inspektorerna även lön för sitt inspekterande, men nuförtiden är det kutym att inspektorerna skänker denna lön tillbaka till nationen som i sin tur använder den för att färdigställa ett porträtt på inspektorn som sedan får

pryda nationens väggar. Som synes är det en avancerad form av ömsesidiga tjänster, "if you scratch my back, I'll scratch yours" när det är som bäst.

Inspektorn har som sagt både en synlig och samtidigt anonym roll. Synligheten är förstås naturlig då om-sättningen på inspektorer i jämförelse med övriga ämbeten är mycket låg (efter en snabb beräkning konstaterar jag att Södermanlands-Nerikes inspektorer i genomsnitt har haft sina ämbeten i 10,5 år) men kanske är även anonymiteten naturlig. När studenterna styr och ställer finns nationens formellt mest maktyngde ämbetsinnehavare där i bakgrunden och om inte övervakar så i alla fall vakar över nationens väl. Kanske fångas detta bäst av Lennarts egna ord:

– Jag tycker att det är väldigt roligt att sitta på gasquer och titta ut över vår vackra festsal och se den stora aktiviteten och, som jag uppfattar det, den oerhört varma och mottagande, applåderande och jublande attityd som alltid finns gentemot de studenter som gör något, må det vara kör, Hornboskapen, spex eller talhållare. Det positiva framlyftandet av varandra är något som finns på Snerikes och som gör nationen till den allra bästa, det är där själva nationskänslan finns för mig.

Charlotta Forss
Aktuelltreddaktör

Hornboskapens gåta

av Hornboskaparen och hedersledamoten Tom Pauli

Med anledning av att jag denna vår har varit med i Hornboskapen i femtio år utan uppehåll har redaktörerna för Majhälsningen bett mig skriva en artikel om vad som egentligen utgör Hornboskapens "livsnerv", "själ", "innersta väsen" eller hur man nu vill uttrycka saken.

Hornboskapens gåta: mer än en studentorkester

Hornboskapen – eller HB som orkestern till vardags benämns med en behändig förkortning som dock inte började användas förrän omkring 1960 – är självfallet först och främst en studentorkester. Men samtidigt är det uppenbart att den är någonting mera, något därutöver. Vad är det t.ex. för en till synes magisk kraft hos HB som gör att några – bland dem professionella musiker – inte slutar som aktiva medlemmar förrän de problem som följer med ett naturligt åldrande tvingar dem till det? Frågan vad det är som gör HB till mer än enbart en studentorkester bland andra skulle jag vilja kalla Hornboskapens gåta. Något fullständigt svar kan man väl inte hoppas att få, men genom att försöka fastställa vad som utmärker HB i förhållande till andra studentor-

Tom Pauli på sin "50-årsuppvaktning" på nationen då HB under pompa och ståt firade sin mest aktiva medlem, hittills.

kestrar kanske man ändå kan finna en allra första början av vägen till gåtans lösning.

Instrumentbesättning

Ett särskiljande drag är för det första instrumentbesättningen. Förutom slagverk, piccolaflöjt och ibland lyra förekommer enbart bleckblåsinstrument, därav namnet "Hornboskapen". Rörblåsinstrument som klarinetter och saxofoner är bannlysta. Detta kan ur en viss synvinkel uppfattas som en begränsning, men för dem som skriver arrangemang för HB är det samtidigt en utmaning att finna kreativa sätt att hantera denna situation. Så har vi t.ex. i vissa jazzbetonade nummer,

där man försöker få HB att låta som ett storband, också försökt få ess-kornerterna att låta som klarinetter och tenorhornen som tensorsaxar. Denna begränsning är också en anledning till att man ibland säger att HB ”består av en mängd pianister, violinister, gitar- rister och klarinettister som spelar bleckblås” (d.v.s. som andrahandsin- strument).

Återhållsamhet

Ett annat särskiljande drag hos HB är en jämförelsevis låg profil, en viss återhållsamhet i uppträdandet. Det studentikosa inslaget är visserligen inte mindre än hos andra studentorkestrar, men det tar sig hos oss mer lågmälda, diskreta och förfinade uttryck.

Traditioner och smidiga förändringar

En tredje punkt är det faktum att om man i orkestern gör en sak gemensamt en gång, så tenderar den genast att utvecklas till tradition. Ibland händer dock att traditioner som uppkommit på detta sätt efter ett tag visar sig vara mindre livskraftiga och blir en belastning. Då överger man dem. Vad det egentligen är fråga om är mer en påtaglig kontinuitet, att alla förändringar i HB sker gradvis och smidigt.

Det främsta exemplet på detta torde vara när HB i mitten på 1980-talet började få kvinnliga medlemmar och då förvandlades från att ha varit en exklusiv herrklubb för ölhävande mansgrisar till en sammanslutning av diskreta men för den skull inte

mindre engagerade jämställdhetsförespråkare. När Sara Lönnberg (numera Kullgren) gjorde den första inbrytningen 1985 och två år senare blev nationens första kvinnliga musikanfö- rare, så kunde några kanske tycka ett det rörde sig om en våldsam omstörtning. Men inom själva HB kändes förändringen så naturlig och självklar att den knappast märktes. Den har haft enbart goda följder.

Sara Lönnberg var 1985 nationens första kvinnliga musikanfö- rare.

Gamlingar

Ett fjärde kännetecken är den förhållandevis stora förekomsten av så kallade gamlingar, d.v.s. personer över 30 år, bland orkesterns aktiva medlemmar genom tiderna. Då bör man i första hand tänka på förgrundsgestalten framför alla andra, musikfanjunkaren Albert Gille, som från 1906 fram till sin död 1928 på ett självuppoffrande sätt organiserade, vitaliserade, ledde och avsevärt höjde nivån inte bara på

Hornboskapens verksamhet utan på hela nationens musikliv. Bland sina kolleger på Upplands regemente 18 rekryterade Gille 1918 virveltrumslagaren Ernst Trygg, som skulle komma att stanna i orkestern ända fram till 1955, då han var 79 år gammal. Enligt en hörsägen var det hans anhöriga som krävde att han skulle sluta. Med sina nästan 38 år i Hornboskapen är han med absolut visshet nummer två bland dem som varit med längst. Av dem som kände honom beskrivs han som en stillsam och stabil eldsjäl, en stötspelare som alltid ställde upp i alla lägen. Under de svåra åren under andra världskriget var det han som tillsammans med Lars Hellberg (grundaren av Föreningen Hornboskapens Vänner och senare professor i nordiska språk) höll liv i HB. I dag borde han uppmärksammas mer. Informativa artiklar om honom finns i Hornboskapens Vänner:s årsberättelser nr 1/1953 och nr 9-10/1962.

Av några gamlingar jag själv upplevt nämner jag här endast mina medkämpar och nära vänner Bengt-Georg Gilmark (född 1915), Bjarne Forss (född 1925) och Ulf Lindén (född 1941), samtliga tre i salig åminnelse. Bengt-Georg var aktiv i HB i sammanlagt 36 år i två olika omgångar, 1938–1942 och 1966–1998. Han var 83 år gammal när han slutade för att flytta till Örebro och hade då förvärvat epitetet ”världens äldsta studentmusiker”. Bjarne var aktiv i 28 år, också han i två omgångar, 1949–1962 och 1979–1994. Han tvingades sluta

av hälsoskäl. Ulf, slutligen, började 1962 och var med i 18 år fram till sin alltför tidiga bortgång, endast 39 år gammal.

Det har alltså under åren funnits gamlingar, som redan under sin aktiva tid skulle ha kunnat vara farfäder eller morfäder till de flesta av sina medmusikanter. Att ungdomarna uppenbarligen aldrig känt sig besvärade av åldersskillnaden är viktigt att notera.

Militärer och hantverkare

Att det ända fram till 1950-talet var militärmusiker som i så hög grad formade och satte sin prägel på HB är absolut unikt redan av det skälet, att det dessförinnan inte fanns några andra studentorkestrar i Uppsala att tala om. Musikundervisningen vid dåtida läroverk var mycket bristfällig och bestod nästan uteslutande av sång, vilket gjorde militärmusiker till en stor tillgång. Med tanke på den mentalitet som var ganska utbredd i det akademiska Uppsala på den tiden var det nog dessutom både nödvändigt och välgörande för musicerande studenter att tvingas underkasta sig lite militär disciplin.

Här tror jag vi har en mycket viktig uppslagsända när det gäller att nalkas Hornboskapens gåta. Det är t.ex. inte svårt att tänka sig ett samband mellan å ena sidan den tidigare militära disciplinen, å andra sidan ovannämnda drag av återhållsamhet och förhållandevis låg profil hos HB. Detta drag är säkerligen också en

anledning till att gamlingar finner sig mer väl tillrätta i HB än vad de skulle göra i en orkester där man ägnar sig åt mer spektakulära studentikosa upptåg.

En militärmusiker jag själv upplevde var Uno Tengström (född 1932). Han rekryterades till HB av Ernst Trygg och var med under hela 1950-talet samt i en andra omgång 1967–1968. Han deltog i HB:s 125-årsjubileum och finns med på inspelningen därifrån.

Albert Gille var heltidsmusiker med underofficers grad, men Ernst Trygg och Uno Tengström hade i det civila etablerat sig som hantverkare, den förre som skomakarmästare, den senare som elektriker. Genom de undervisningsreformer, som tog sin början under 1960-talet, har samhällets tidigare skarpa gränsdragningar mellan olika yrkeskategorier mer och mer suddats ut, vilket medfört välgörande sociala attitydförändringar. Detta kan göra det svårt för yngre människor att leva sig in i denna del av HB:s bakgrund.

Repertoarens kanoniska del

Själva grunden till HB:s nuvarande repertoar lades redan av Albert Gille. Sedan dess utökas den ständigt med originalarrangemang av orkesterns egna medlemmar. Ett av HB:s allra främsta karakteristika utgörs dock av vissa stående nummer. HB:s viktigaste uppgift var från början – och är alltjämt – knuten till den 1 maj, då Albert Gilles arrangemang på Vårens

melodier och Sörmlänningarnes favoritmelodier framförs under själva Majmiddagen och Vingåkersvalsen under den efterföljande exercisen på Polacksbacken. Dessa tre nummer måste därför betraktas som de centralaste i vår repertoar, även om de två förstnämnda bara framförs en gång om året. Jag skulle vilja införa termen Gilles gyllene triangel som en sammanfattande benämning på dem. Desto oftare framförs Kungliga Södermanlands Regementes marsch, Infanterimarsch och Vår direktör, av vilka de två förstnämnda är arrangerade av Gille och den tredje av Carl-Gösta ”Lutter” Widstrand, proinspektor emeritus och tidigare ordförande för Hornboskapens Vänner. Vår direktör, som funnits på repertoaren sedan 1959, är utan tvekan vårt mest spelade nummer. Det driver HB undantagslöst till närmast extatiska framföranden.

De nu sex nämnda numren tillhör utan skuggan av ett tvivel den kanoniska delen av den stående repertoaren. Dit får man väl också räkna Björneborgarnas marsch, Racing och Den gula paviljongen. Att nationens närkingar vill hänföra Kungliga Livregementets grenadjärers marsch hit måste respekteras.

Övriga stående nummer hinner vi inte gå in på nu.

Amatörism mot professionalism

Det viktigaste med HB är naturligtvis att komma samman och ha roligt medan man spelar. Det finns dock en

annan sida som borde vara lika viktig, och det är HB som en musikalisk plantskola. Dessa två sidor är dock inte oförenliga, i själva verket hör de intimt samman: ju mer man förkovrar sig, desto roligare blir det att spela. Det vackraste exemplet på detta är en man som när han vid 28 års ålder började i HB aldrig hade tagit i ett instrument och inte heller kunde läsa en not. Efter fem år kunde han obehindrat växla mellan ess-kornett och tuba, likaså inte bara läsa utan också direkt skriva ned en melodi han hört på noter.

Närvaron av musiklärare i HB genom tiderna är påtaglig. Självt är jag utbildad musikteoripedagog. I Albert Gilles fotspår går de två musikdirektörer och före detta musikanföreläsare, som varit aktiva i HB i 14 respektive 16 år och som nu sitter i Hornboskaps Vänner:s styrelse. Samma sak gäller de medlemmar av HB som gjort sin värnplikt som regementsmusiker; att den som tagit studenten kunde göra sin värnplikt på detta sätt var före 1960 näst intill uteslutet.

Hos vissa HB-entusiaster finns en attityd som i samband med välreputerade och lyckade framträdanden tar sig uttryck i kommentarer som "Onödigt bra!", "Det är inte bra om Hornboskapskapen är bra!", "Hornboskapskapen ska låta illa." och "Det är fejt att öva." Detta är en form av missriktad nostalgi som många i HB med mig har mycket svårt för. Att HB:s verksamhet är en kvalitativ berg- och dalbana ligger i sakens natur, så tillfällen

för dessa missriktade nostalgiker att bli tillfredsställda saknas inte. Ändå tycks detta vara en situation som vi i HB får försöka lära oss att leva med.

Att tillfredsställa äldre och då i synnerhet långväga landsmäns behov av nostalgi under Majmiddagar och Seniorföreningens middagar är en uppgift, som det är en angenäm plikt gentemot vår modernation att utföra. Detta borde dock inte hindra oss från att vid dessa tillfällen också, om än i mindre omfattning, få visa hur vi utvecklats och förändrats under de senaste åren.

HB-gamlingars motiv

Det är naturligt att man emellanåt får frågan vad det är som får en att gå ut och är in dröja sig kvar i Hornboskapskapen. Jag har ett svar som jag tror i tillämpliga delar är representativt för alla HB-gamlingar:

"Jag älskar att spela ventilbasun och vill hålla mig i trim, jag älskar HB och jag älskar Södermanlands-Nerikes nation, den bästa av nationer. Ett kvardröjande barnsinne hos mig själv gör att jag älskar att umgås med unga människor, därför att de är så förhållandevis fria från fördomar och förutfattade meningar, därför att de får mig att själv känna mig ung och för att det är intressant för mig som musikteoripedagog att se hur de utvecklas musikaliskt och mänskligt."

Om man då dessutom bor i Uppsala, finns det all anledning att närvara vid så många repetitioner

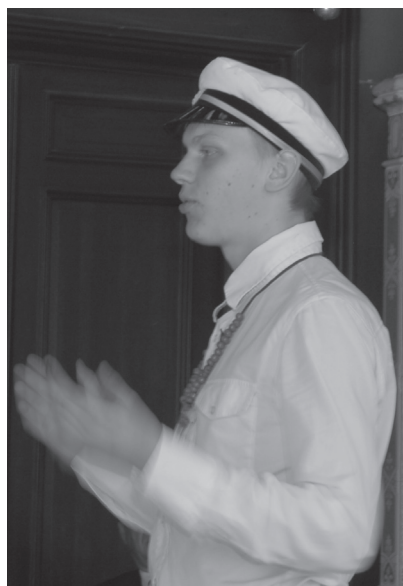
och spelningar som det överhuvudtaget är möjligt. Samtidigt är man inte lika hårt uppbounden som man blir i en mindre orkester. Genom att det för det mesta finns mer än en i varje stämma kan man utebli någon enstaka gång, om man har synnerligen tungt vägande skäl, utan att vara tvungen att skaffa fram en ersättare.

Cirklar sluts och nya bildas

Jag har upplevt sammanlagt femtio musikanförare men får avslutningsvis begränsa mig till att nämna endast två av dem, den förste och den senaste. När jag började i HB tisdagen den 18 mars 1958 var det Anders Bäcklund. Han brukade, till skillnad från sina efterföljare, inte dirigera orkestern utan stod framför, vänd mot den,

medan han spelade på sin b-kornett. Tisdagen den 18 mars 2008 heter nationens musikanförare Staffan Björklund. Han har tidigare varit min elev på Uppsala Waldorfskola under drygt fyra år. Detta läsår har jag såsom ansvarig för HB:s notarkiv varit en av hans assistenter. Från Bäcklund till Björklund – cirklar sluts. Samtidigt uppstår i HB oavbrutet ansatser till nya cirklar, som väntar på att slutas i framtiden, förhoppningsvis på ett sätt som skapar en kreativ växelverkan och harmonisk balans mellan tradition och förnyelse, mellan nostalgi och framtidsvisioner, mellan erfarenhet och nytänkande.

Tom Pauli
Hornboskapare

Från Bäcklund till Björklund, två musikanförare med 50 år i mellan.

Hornboskapen firar 165 år

av Andreas Keränen

Vart femte år uppmärksammar Hornboskapen sin unika ställning som världens äldsta studentorkester och i år är det dags igen. Inte mindre än 165 år har nu gått allt sedan det i nationens musikkassa från 1843 påvisas diverse inköp och lagningar av främst bleckblåsinstrument. Trots orkesterns ansevärt höga ålder med en instrumentuppsättning som härrör från förföra seklet är den ändå högst livaktig. Från att under de senaste åren ha räknat vårt medlemsantal till runt tjugotalet aktiva gjorde orkestern i höstas ett glädjeskutt och en rad nya förmågor anträdde tornrummet, alltjämt vår repetitionslokal på nationen. Detta gör att vi i dagsläget med en orkester på runt 30 personer låter, om inte bättre, så i alla fall mer än någonsin tillförne. Nu är det inte bara medlemsantalet som har ökat markant utan även spelningarna. Behovet av Hornboskapens säregna blandning av marscher, schlager, gladjazz och tysk umpah-musik är mer efterfrågad än på länge och i skrivandets stund har vi minst en spelning varje vecka fram till midsommar. Utöver detta tillkommer förstås de ordinarie repetitionerna på tisdagskvällarna samt spelningarna på nationens gasquer

och baler. Undertecknad tillsammans med musikanföraren har sannerligen fullt sjå med att föra sin boskap! Vad gäller uppmärksammandet av vårt 165-årsfirande står hembygdsturnén närmast på tur med start 6 juni. Först ut blir deltagandet i festtåget som går från Kungsträdgården till Skansen i Stockholm med anledning av nationaldagsfirandet, för att därpå kommande helg och påföljande vecka hålla diverse spelningar på större och mindre orter i Södermanland och Närke. Nästa höjdpunkt detta jubileumsår blir lördag 25 oktober med framförande av en jubileumsshow som åtföljs av en bankett på nationen. En tillställning man svårligen vill missa och där en chans ges att få ta del av Hornboskapens förunderliga kombination av gammalt och nytt, ett framgångskoncept som nog kommer att hålla ett bra tag till. Vi siktar mot evigheten!

Andreas Keränen
Hornboskapens anförare,
tillika jubileumsanförare för 165-
årsjubileet 2008

Hornboskapen tar ofta tillfället i akt att jublera. Här är ett foto från det bejublade 123-års jubileet.

Från vår till vår

av förste kurator Ameli Frenne

Strax efter att stormen Per bedarrat valdes jag till förste kurator. Då började min länk i den kedja som utgör förste kuratorernas kedja av vårar. Visserligen hade det stormat i Södermanland och Närke men på Snerikes blåste en ljum och behaglig bris. Det fina med att vara nyvald kurator är att man får delta i alla festligheter, vara med på alla spännande möten och med en självklarhet göra sin röst hörd även om ansvaret vilar på någon annans axlar. Våren som electa är som prologen till en bra bok, som jag hört mycket gott om och som jag sett fram emot att få läsa. Det här är delar av den boken:

Slutspruten under våren 2007 inleds med premiär för nationens spex På Madagaskar på Reginateatern. För första gången sedan spexets uruppförande 1869 så fanns kvinnor med på scenen och delar av dialogen skrevs om för att passa dagens publik. Ett hundratal studenter engagerade sig i produktionen och lyckan var total då UNT:s hårda men rättvisa recensent skrev: "Slik spexupplevelse erhålles nog blott en gång vart decennium. En splendid föreställning. Laudatur!" För första gången i Reginateaterns historia förekom även biljetthandel på svarta

Förste kurator Ameli Frenne, andre kurator Frida Siwe och tredje kurator Gustav Larsson.

marknaden och regissör Ulrika Larsson och producent Karin Stenstam satte genast in extra föreställningar för att stilla de spexsugna uppsalaborna. Triumfen fortsatte senare med en storartad turné till Nyköping och Örebro där spexet mottogs med stående ovationer och bravorop. Däremellan fick även nationens Seniorer möjligheten att njuta av spexet eftersom Seniorföreningen anordnade Kamratmöte i mitten av april. Ett stort antal Seniorer anmälde sig till festen och återknöt banden till nationen och vännerna från studietiden. Något som gladda många av dagens studenter vilka fick se prov på att nationalslivet aldrig behöver ta slut; det ändrar inriktning en aningens men det finns alltid med oss.

Strax därefter anordnade underteck-

nad tillsammans med programvärds-
kollegan (senare även tredje kurator
men det var inte klubbat och klart
då) Gustav Larsson ett spektakulärt
SNally i Uppsalas omnejd. Temat för
dagen var glesbygd och deltagande
lag som "Bratsen" (som valde att spela
golf under lunchpausen och veva ut
bollar över lämplig åker), "Mjölkbil-
len" och "Marikaz" guidades runt
med hjälp av rebusar (som t.ex. fritz-
marscherarpåfritzbilbuske = Tyskgår-
den) med varierande framgång.

Glesbygd var den raka motsatsen mot
det valborgsfirande som nationen rev
av i samband med Sista april. Na-
tionsträdgården var fylld av galop-
perande studenter och den lite äldre
generationen kunde avnjuta HB:s
valborgskonsert på gräsplanen utanför
Staven, på behörigt avstånd från

studenterna. Dåvarande tredje kurator
Andreas Nork ansåg att han tagit i i
överkant när han beställde hem ett
stort antal flaskor skumvin (som våra
vänner i Finland säger). Till andre
kurator Frida Siwes stora lycka såldes
nästan alla flaskor under dagen, vilket
fick övriga ämbetsmän att skönja dol-
lartecken i ögonen på 2Q samtidigt
som 3Q glatt konstaterade att det
inte skulle bli några flaskor över till
Bryggan.

Dagen efter Valborg brukar av
tradition bjuda på Majmiddag men
eftersom Leif Lewin, efter 26 år som
inspektor och proinspektor, lämnade
över inspektorsstafettspinnen till
Lennart Persson anordnade nationen
istället en inspektorskiftesbal den
femte maj. Precis som ordet antyder
så var det en mycket speciell bal som

Avgående inspektor Leif Lewin behånger tillträdande dito inspektorsinsigniet inför landsmaninnorna, landsmännen och förste kurator Per Rundblom.

började uppe i universitetshuset med fördrink och efterföljande marsch till nationen, där vårens klubbmästare Niklas Karlén och Pia Stefenson dukat upp festsalen och kommittén. Under middagen avtäcktes Leifs inspektorsporträtt och deltagarna nickade instämmande med i de beskrivande tal som hölls för avgående herrinspektor. Nationen passade även på att överlämna statuterna för ett nyinstiftat stipendium i Leif Lewins namn. De samlade gästerna rördes djupt av inspektors sista tal och samtliga höll andan när Leif lämnade över inspektorsinsigniet till Lennart. Nationens nye inspektor inledde sedan sitt första tal som inspektor med de oförglömliga orden ”att hålla tal är inte alltid så enkelt, speciellt inte efter en professor i vältalighet – jag själv är ju bara en enkel professor i nevrokirurgi”.

Vid vårens tredje landskap valdes Gustav Larsson till ny tredje kurator och de närvarande ämbetsmännen fick se bildbevis på Gustavs sykenskaper, vilka han glatt lovade att dra nytta av som 3Q.

Vårbalsveckan bjöd som vanligt på en stipendiatresa för våra gästande vänner. Av någon outgrundlig anledning ville delegationerna dessutom göra flera studiebesök vid Akademiska sjukhuset eftersom ett antal stipendiater råkade ut för cykel- och krattolyckor.

Avgående förste och tredje kurator

avtackades under vårbalen och mottog gästernas jubel som tack för deras insatser under sina ämbetsmannaperioder. Något motvilligt lämnade de sedan ifrån sig sina insignier till Gustav och mig, som för första gången insåg vilken härlig tyngd som faktiskt vilar på en kurators axlar.

Innan vår praoperiod var över axlades dock ansvaret av tre kompetenta brygganvärdar. Under Aron Lindén, Mattias Geibe och Isabella Hjalmarsson-Vertovec slog Bryggan 2007 rekord och dollartecknena syntes åter i andre kurator Frida Siwes ögon. Under premiärkvällen ringlade sig kön hela vägen ned till V-dala vilket orsakade ett smärre trafikkaos längre ned på S:t Larsgatan. Som de givmilda snerikingar vi är så delade vi självklart med oss av kön till upplänningarna som även de fick slå kassarekord under kvällen.

Våren och försommaren passerade raskt förbi och den 14 juli dekorerades festsalen åter, den här gången för den traditionella revolutionsgasquen. Med baguetter i händerna och glåpord i munnarna anlände så bönderna Rebecka Löthman och Isabella Hjalmarsson-Vertovec på en traktor. En mycket bestämd inspektor föste bryskt ned de två agitatorerna i jordkällaren efter att baguettebitar och glåpord haglat över festdeltagarna. Några timmar senare vinglade två lite ångerfulla men mycket nöjda bönder upp från jordkällaren och möttes av folkets jubel.

När sommaren sedan övergick till höst drog ett 20-tal ämbetsmän iväg på kongress till Barnens ö. Väl där diskuterades nationsengagemang, riktlinjer inför hösten och naturligtvis blev det en hel del hopp och lek. Strax efter återkomsten till Uppsala så började höstens recentiorer att dyka upp. I strid ström knatade de upp för trapporna till tornrummet där höstens recentiorsförmän förskansat sig. Undertecknad kunde med ett stort leende på läpparna konstatera att något magiskt hände i tornrummet. De lätt förvirrade recentiorerna kom ut därifrån som medlemmar i den bästa av nationer, raka i ryggen och med en nyvunnen pondus. Recentiorsgasquen blev naturligtvis fulltecknad och nationens klubbmästare Malou Edlund och Sandra Lindqvist hade fullt sjå att hålla koll på de ivriga recentiorerna. Tack vara en gedigen gasqueutbildning, levererad av recentiorsförmännen Erik Ringheim, Josefine Uppling och Lisa Gejrot, lyckades dock samtliga nyblivna Snerikingar upprätthålla

våra stolta traditioner. Inspektör Persson gjorde en stor insats då han i sitt tacktal förklarade att det minsann var hans generation som gav uttrycket ”att ligga i Uppsala” ett ansikte.

Under hösten infördes några förändringar på nationen. Eftersom restaurangchef Lars Almegård saknade en parhäst i en köksmästare beslutade Nationsnämnden att istället anställa en pubvärd för att avlasta restaurangchefen. En mycket ivrig Erik Ringheim anmälde sig för tjänstgöring och tillsammans med Lars och fyra fullkomligt lysande barmästare så bemästrade de nationens restaurang och klubb på ett formidabelt sätt.

En annan av förändringarna under hösten var att gåsmiddagen gick i graven. Det negativa resultat som gåsmiddagen visat under de senaste åren föranledde Nationsnämnden till att bryta traditionen och istället höll nationen höstbal. Gåsen byttes ut mot anka och de dåliga ordvitsarnas

Seniorföreningens traditionsenliga

HÖSTGASQUE

kommer att gå av stapeln den

11 oktober 2008

Kom tillbaka till nationen!

Kontakta gärna dina samtida nationskamrater
och se till att de också följer med.

Ju fler desto roligare, ju oftare desto bättre!

drottning, vår egen sångfågel Hanna Thorstensson, slog nästan knut på sig själv genom att försöka få med ordet anka i alla sina anföranden.

Kort därefter lämnade kuratelet och två stipendiater den eviga ungdomens stad och for till Lund, eller försökte om inte annat. Tre aningen snopna kuratorer stod vid incheckningen på Arlanda och försökte förgäves tolka om orden ”ni har kommit för sent” till något bra och positivt. Nåväl, fint folk kommer sent tänkte vi (smålänningarna anlände sen förmiddag), bokade om biljetterna och hamnade i Köpenhamn. Nu var det inte så farligt för på tåget från Köpenhamn till Lund hittade vi våra stipendiater som lyckats berusa sig på andra sidan sundet. Något försenade men glada i hågen anlände vi till festen under

allmänt jubel.

Jubla det gjorde vi även på terminens andra landskap då vi valde en ny andre kurator i Rebecka Löthman. Nationens sittande andre kurator Frida Siwe hade förberett en lysande presentation om Rebecka och landsmaninnor och landsmän fick bland annat se sin blivande andre kurator som liten.

När hösten blir vinter så nalkas Lucia och traditionen bjuder att programvärdarna håller pepparkakshusbakartävling den 12:e december. Det vinnande bidraget kom ifrån biblioteksnämnden och föreställde en bokhylla med diverse litteratur, där bland annat kända verk av inspektor emeritus Leif Lewin återfanns. Själva Luciagasquen den 13:e var som van-

Skottårbalen var en maskeradbal. Samling i universitetshusets trapphall.

ligt fulltecknad och körens Luciatåg har nog aldrig varit så stort. Andre kurator Frida Siwe mottog stående ovationer och applåderna ville aldrig ta slut när hon tackades för den fantastiska insats hon gjort vid nationen.

Terminen avslutades med att kuratelet, naturligtvis iförda delar av en tomtedräkt, delade ut julklappar till ämbetsmännen och nationskaplan Sigrid Sundmark höll en julgudstjänst i Helga Trefaldighets kyrka. När större delar av Uppsalas studenter sedan tog jullov så ryckte nationens egna tomtenissar julrestaurangvärdarna Peter Sundblad, Jesper Rogner och Patrick Johansson in i tjänst. Med en spännande viltmeny och bra klubbkvällar underhöll de Uppsalas kvarvarande studenter i vintermörkret.

Precis innan höstterminen tog slut åkte 40 (!) ämbetsmän iväg på kongress till Järlåsa och diskuterade vä-

rens begivenheter, nationens framtid och skickades iväg på tipspromenad i regn och blåst av tre flinande kuratorer som stannade inne.

Vårterminen började sedan med att undertecknad satte skrattet i halsen under recentiorsmottagningen då Curator Curatorum glatt upplyste mig om att Akademiska sjukhuset firade jubileum i universitetsaulan och att kronprinsessan fanns bland gästerna. "Det är ju bara kul" sa jag. "Det står SÄPO-vakter på trappan" svarade hon. "Aj då" tänkte jag. Efter att ha redogjort för våra planer för de inte allt för muntra männen med skottsäkra västar enades vi om att samtliga recentiorer skulle ta sig upp för universitetstrappan med språng och att HB fick spela lite längre ned i parken. Naturligtvis var recentiorsmottagningen fulltecknad och lyckan var total bland de nya studenterna som eskorterades in av SÄPO.

Strax efter en mycket uppskattad recentiorsgasque bjöd nationens klubbmästare Alexander Ledin och Lisa Gejrot till skottårsbal. Tack vare mycket fin hjälp från hedersledamot Per Ström kunde fördrinken avnjutas i trapphallen i universitetshuset. Drygt 180 maskerade balgäster tågade sedan i facklors sken tillbaka till nationshuset där en spektakulär middag avnjöts i det bästa av sällskap, innan dansen började. Det blev en sådan där magisk kväll som de flesta bara drömmer om att få uppleva.

Jag har många fina minnen från min tid som förste kurator vid Södermanlands-Nerikes nation som jag kommer att bära med mig när jag slutar. Jag skulle framförallt vilja tacka alla ämbetsmän för den här tiden och för den fantastiska insats ni gjort för nationen. Utan er är huset bara ett tomt skal. Tillsammans har vi varit Södermanlands-Nerikes nation och tillsammans har vi upplevt många skratt och delat våra tårar. Det är med stor stolthet i mitt hjärta som jag tänker på vår nation och på vad vi har åstadkommit.

Nu stundar snart vårbalen och det är dags för mig att foga samman min länk i förste kuratorskedjan, samtidigt som förste kurator electus Peter Sundblad får påbörja sin. Det är inte utan ett visst mått av avundsjuka som jag tänker på vad som ligger framför honom under det kommande läsåret. Det som för mig börjar närma sig de

sista sidorna i min bok är för honom ännu bara prologen. Det är en bok full av hjältar, humor och lärdomar. Det är en bok som man sträckläser och inte lägger ifrån sig förrän man nått sista sidan – Peter, jag önskar dig mycket nöje. Det är den bästa bok jag har läst!

Ameli Frenne
Förste kurator

Änämäl din e-post!

För att lättare kunna nå ut till sina medlemmar så skulle Seniorföreningen vilja ha era mejladresser.

För de av er som skickar in sin e-post så kommer dessa adresser endast att användas för att nå ut med information från Seniorföreningen.

Författa ett enkelt e-postmeddelande och skicka det till sekreterare@snerikes.se

Nationens ekonomi år 2007

av andre kurator Frida Siwe

Året 2007 började med en god ekonomisk utblick och nationsmedlemmarna kände stor förväntan inför det kommande året efter att de hårda besparingsåtgärder som realiserades under 2006 hade givit resultat. Den strikta utgiftstaktiken fortsatte under hela året och redan efter första kvartalet kunde vi se att resultatet tillät en försiktig optimism.

Under våren intensifierades arbetet med storspexet På Madagaskar. Nationen stod naturligtvis som ekonomisk garant för spexet som hade en egen ekonomiansvarig. Planerna för spexet innehöll bland annat en turné och som alltid var det lite nervöst att se huruvida spexet skulle kunna bära sina egna kostnader. Uppsättningen blev en succé och extra föreställningar fick sättas in på Reginateatern i Uppsala. Turnén var också en framgång då den gick runt så när som på kostnader för bussarna. Totalt ledde detta till att spexet gick med en betryggande vinst.

När nationen precis hade hämtat andan från spextiderna var det dags för Sista april och den enastående utomhusfest som Snerikes har kunnat erbjuda de senaste åren. Detta år slog alla rekord och under ett fåtal timmar måndagen den 30:e april såldes det 3 200 flaskor mousserande vin. Dagen fortsatte på inslagen väg och kön till

kvällsklubben sträckte sig runt huset och på det hela taget bidrog Sista april med ett resultat som motsvarar 2/3 av Bryggans resultat.

Efter en redan festfylld vår återstod den största festen av dem alla – Inspektorsskiftesbalen. Nationen valde att tacka vår inspektor sedan länge Leif Lewin och välkomna vår nya inspektor Lennart Persson med en hejdundrandes fest på det viset som bara Snerikes kan d.v.s. med pompa och ståt. Festen bekostades till viss del av kvarvarande medel ur honorariefonden efter att ett tjugigt porträtt av inspektor emeritus Leif Lewin hade betalats. Nationen valde också att instifta ett stipendium i inspektor emeritus ära för 30 000 kr, även det ur honorariefonden. Lagom till Inspektorsskiftesbalen var även den nya

sångboken färdig, en investering som beräknas hålla i tio år till.

Efter en hektisk vår, där puben hade gjorts om, restaurangen ständigt var fullbokad och tisdagarnas klubbkvällar fortsatte att vara populära, började även den dagliga verksamheten bidra till den allt starkare ekonomin. Fredagarna var inte längre klubbkvällar, p.g.a. ett svikande besöksantal under en längre tid, men fredagarna levde ändå genom restaurangen och det stora intresset för att boka bord. Intresset var så stort att vi dukade både i Gamla musikrummet och i festsalen för större sällskap.

De stora inkomsterna och de strängt kontrollerade utgifterna kunde inte leda till annat än ett ypperligt halvårsresultat på + 330 000 kr. Ett positivt halvår var det länge sedan nationen upplevde vilket gav inspiration att fortsätta framgången även till hösten.

Bryggan led av det extremt dåliga sommarvädret vilket bidrog till en låg försäljning av mat. Däremot hindrade inte lite regn Uppsalas studenter att gå ut och festa och klubbkvällarna var större än på länge. Bryggans andra tisdag slog alla tidigare försäljningsrekord och kön, som sträckte sig bort till V-Dala nation, stod still redan kvart i sju, 45 minuter efter öppning, vilket ledde till att omkringliggande nationer också fick rekordförsäljning samma kväll. Efter att försäljningen av alkoholhaltiga drycker gick bra

över hela sommaren och personalkostnaderna hölls nere gav Bryggan ett bra resultat på ca 600 000 kr till nationen.

Även denna sensommar bestämde sig nationen för att ha kvar brygganutbyggnaden september ut, även om satsningarna på uteserveringen inte var lika stora som föregående år p.g.a. av den kalla och fuktiga väderleken. Hösten fortsatte bra även om restaurangen och klubbkvällarna inte var lika stora succéer som under våren.

Under året 2007 gjordes endast ett fåtal större investeringar där den nya sångboken var den största. Den stränga utgiftskontrollen, konstanta kontroller och beräkningar inför nya investeringar, en lönsam restaurangdel och inte att förglömma en extremt lyckad Sista april ledde till ett positivt resultat som nationen så väl behövde om 980 000 kr.

Detta är ett år som jag, som andre kurator, är väldigt stolt över. Alla heltidare och ämbetsmän, likväl som andra aktiva, har jobbat hårt för att det skulle lyckas. Det är med glädje som jag lämnar över till min efterträdare och hoppas att den stabilitet som nu råder i nationens ekonomi kan möjliggöra investeringar och ytterligare säkra nationens framtida plats som ett möjligheternas hus dit alla studenter kan komma och finna ett hem hemifrån.

Frida Siwe, andre kurator

In memoriam

Gunnar Wijkman, 1917 – 2007

av

Tom Saldeen, inspektor emeritus

Leif Lewin, inspektor emeritus

Lennart Persson, inspektor

Nils Brage Nordlander, förste kurator emeritus, Ordf FD

Jussi Nyman, förste kurator emeritus

Ameli Frenne, förste kurator

Södermanlands-Nerikes nation har sorg. Nationens högt värderade inspektor emeritus Gunnar Wijkman har lämnat oss i en ålder av 90 år. Gunnar Wijkman var julitapojke från det sörländska kärnlandet och när han kom hit som universitetsråd vid Uppsala universitet var det naturligt för vår nation att välja honom till sin hedersledamot. Han engagerade sig snabbt i nationens angelägenheter och när professor Sune Carlsson avgick som inspektor valdes Gunnar Wijkman till hans efterträdare; ett avsteg från den tidigare regeln att alltid välja en professor till detta ämbete. Under sitt inspektorat 1974-80 ställde Gunnar Wijkman sitt stora ekonomiska kunnande till nationens gagn. I nationens förvaltningsdirektion (FD), som hade ansvaret för hela nationskvartret och studentbostäderna i kvarteret Triangeln, var hans insatser av största värde. Ledamöterna i FD minns hans insatser med stor tacksamhet.

Gunnar Wijkman var också ett stort

stöd för nationens kuratorer, särskilt förste kurator. Det var lätt att nå honom och hans dörr stod alltid öppen. Gunnar Wijkmans starka intresse för nationen betydde mycket för dem som hade nöjet att vara kurator under Gunnar Wijkmans inspektorat. Gunnar Wijkmans stora erfarenhet och hans förmåga att snabbt bedöma människor imponerade och var av stor nytta i förhandlingar av olika slag. Gunnar Wijkman hade alltid tid att lyssna och hade oftast något positivt och uppmuntrande att säga. Hans budskap förmedlades alltid med stor värme.

Gunnar Wijkman var en handlingskraftig person med stort intresse för nationen och dess medlemmar. Han deltog, till för en kort tid sedan, med glädje i nationens olika evenemang och var alltid beredd att bistå sina efterträdare med råd och synpunkter i olika frågor. Då vi uppvaktade Gunnar Wijkman i samband med hans 90-årsdag kunde vi konstatera

att hans minne var kristallklart och att han fortfarande hade ett brinnande intresse för nationen och dess medlemmar av olika årgångar. Södermanlands-Nerikes nation minns sin inspektör och hans insatser med stor tacksamhet! Våra tankar går i dessa dagar till Birgit, en mycket uppskattad Fru inspektör.

In memoriam

Stig ”Qula” Holmquist, 1926 – 2007

av

Olle Nordberg Sr, Ordförande i Hornboskapens Vänner

Stig ”Qula” Holmquist var en profil såväl på Södermanlands-Nerikes nation som på sin institution och i Uppsala. Möjligen var han inte känd och igenkänd bland de allra yngsta generationerna på nationen men landsmän och landsmaninnor från mitten på 1940-talet och fem decennier framåt hade i många olika sammanhang kontakt med Qula. Främst minns man honom för hans mycket långvariga och starka engagemang för Hornboskapen genom stödföreningen Hornboskapens Vänner.

Stig Holmquist föddes 1926, växte upp i Örebro och tog studenten vid Karolinska läroverket 1946. På hösten samma år skrevs han in vid nationen och inledde sina studier i organisk

kemi. Han avlade fil. kand-examen och tog sedermera även en fil. lic. En drivfjäder var säkert att Qula eftertraktade det speciella med denna numera så gott som avskaffade examen. På institutionen var han lärare i nästan 40 år och tjänstgjorde på alla nivåer från amanuens till universitetslektor. Han intresserade sig särskilt för miljökemi.

På nationen var han aktiv i olika verksamheter och fungerade bl.a. ofta i den inte alltid så lätt rekryterade rollen som omutlig revisor eller noggrann sekreterare. Han blev senior 1953. Qula tillhörde den eftertraktansvärda grupp som bodde på nationsvinden och flyttade sedermera rakt över nationsgården till S:t

Johannesgatan 12, där han från sin vindsvåning höll ett vakande öga över nationen.

Stig Holmquist blev tidigt fackligt engagerad inom olika SACO-förbund. Han var bland annat förbundsordförande under lång tid i förbundet för amanuenser och assistenter (SUHAF) och företrädde länge SACO-rådet vid lokala förhandlingar med universitetet som arbetsgivare. Med sin ganska kärva framtoning och sitt kompromisslösa sätt var han säkert ingen lätt motståndare vid förhandlingsbordet.

Stig Holmquists hängivna engagemang för kvalificerad kemisk forskning ledde bland annat till hans och makan Ullas betydande donation till universitetet av medel till ett årligt vetenskapligt pris i kemi. Detta pris är nu ett av universitetets mera betydande i sitt slag. Konsistoriet vid Uppsala universitet beslöt också att tilldela honom den äldre Gustav Adolfmedaljen i guld för hans undervisningsinsatser och hans insatser för främjande av kemisk forskning.

Lika hängivet som Qulas engagemang för kemisk forskning var hans engagemang för Hornboskapen, nationens stolta mässingsorkester med rötter ända tillbaka till 1843. Man kan nog utan överdrift säga att han ensam genom sparsamhet och framsynthet lade grunden för och utvecklade Hornboskapens Vänners stabila ekonomi, en ekonomi som har det enda – men höga – syftet att “hålla

Boskapen bölande” genom generationer, decennier och sekler. Under 40 år höll han ekonomin i ett järngrepp och lämnade ingen möda ospard att bygga upp ett kapital att användas vid tider av småblåst och storm.

Qulas engagemang i Hornboskapens Vännen började 1953, samtidigt som föreningen bildades. Några entusiaster med Lasse Hellberg och Bengt Magnusson i spetsen satte i gång ett upprop med syftet att bilda en stödförening till Hornboskapen, som skulle lindra och utjämna de kriser som orkestern med jämna mellanrum råkat in i. Vid denna tid pågick ett generationsskifte i Hornboskapen och man ville gardera sig mot en eventuell kris av det slag som uppstod i början av 1930-talet efter Albert Gilles bortgång.

Qula blev revisor i Hornboskapens Vännen 1953 – vad annars – och behöll det uppdraget till 1961, då han övertog posterna både som skattmästare och sekreterare. Han var skattmästare fram till 2001, alltså i 40 år, och sekreterare i 30 år. Han belönades 2001 med att bli Gynnare, d.v.s. hedersledamot i Hornboskapens Vännen. Under sin långa aktiva tid byggde han idogt och med viss gnetighet upp en stark ekonomi, som redan efter några år, och därefter i allt större grad, gav Vännerna möjlighet att bistå orkestern med instrumentköp och instrumentreparationer, att anskaffa kavajer men också nyttigheter som notställ

och högtalarsystem och, inte minst, att ge uppmuntran till flitiga, duktiga och hängivna Hornboskapare. Qula och hans hustru Ulla har också själva generöst skapat en stipendiefond med syfte att uppmuntra esskornettister i deras krävande kamp för att behärska det jobbigaste men mest välljudande av alla mässingsinstrument.

Qula stod för de långa perspektiven i en verksamhet som annars lätt äventyras av allt kortare studietider och studentgenerationer. Han kunde vara kompromisslös, tillknäppt och petig, men var under ytan en humoristisk och vänsäll person, som alltid hade Hornboskapens bästa för ögonen. Många är de yngre aktiva Hornboskapare som inkallats för att skriva

adresser för hand till Årsberättelsen vid Qulas matbord och som förundrats över det allvar med vilket denna process genomfördes. Men det blev rätt, det skapade stor glädje i Hornboskapens spår och det blev pengar i kassan, medel som förhoppningsvis kan hjälpa Hornboskapens framträngande mot evigheten!

Qula gick ur tiden i mars 2007. Vi minns honom med värme och uppskattning där han rakryggad och lätt bakåtlutad på sitt karaktäristiska sätt kryssade fram mellan hemmet, nationen och institutionen. En Uppsala-profil har lämnat oss. Men Hornboskapen bölar vidare över sjö och strand!

In memoriam

Adam Beyer, 1986 – 2008

av

Ameli Frenne, förste kurator

Den 30 mars 2008 avled Adam Beyer, en av Södermanlands- Nerikes nations ämbetsmän.

Adam har haft en betydande roll vid nationen. Redan när han skrev in sig vid nationen 2005 var det självklart att han skulle engagera sig som ämbetsman.

Under den hösten 2005 var Adam nationens närradioförman och sände ett program som han kallade för kärleksradion. Det kanske inte hade så många lyssnare men det blev

startskottet för en ung mans nationsengagemang, som kommit att påverka många av nationens medlemmar, direkt eller indirekt.

När vårterminen 06 började var Adam en av nationens tre recentiorsförmän. Under Adams ledning skrev de in rekordmånga recentiorer och utvecklade nationens mottagande av nya studenter till att bli långt mer omfattande än vad det tidigare varit. För recentiorerna innebar det att de hade mer tid för att lära känna varandra och att stödet från nationen blev mer påtagligt. Det medförde även att många recentiorer valde att engagera sig vid nationen.

Adam var en mycket kreativ person och inte blyg för att visa det, när han som klubbmästare hösten 06 anordnade nationens fester fick han ge utlopp för sin talang och allt som oftast fanns någon spännande bordsdekoration eller någon nymodighet i programbladen. Det var därför ingen som förvånades när Adam, på höstterminens andra landskap 2006, kandiderade till ämbetet redaktör för nationstidningen Aktuellt. För att verkligen övertyga alla landsmän och landsmaninnor

hade Adam tryckt upp en tidning i miniformat som han kallade Adambladet och naturligtvis handlade den om hans egen förträfflighet.

Den initiativrikedom som Adam besatt gick hand i hand med hans önskan att driva projekt vilket bland annat ledde honom till att vara turnéledare för spexet På Madagaskar och till att vara en av drivkrafterna bakom nationens lunchsatsning.

Adam syntes alltid, han hördes alltid och han ville gärna synas och höras. Som en av nationens mest pålitliga spexare och som sånganförare spred han sin glädje med humor och skratt bland landsmän och landsmaninnor.

Adam var en man av nationen. Hans nationsengagemang var mycket mer vida än det hans ämbeten förutsatte. Med sin närvaro spred han glädje och hopp bland sina vänner och Adam var den ledstjärna som många vände sig till för att få råd och uppmuntran.

Som den stjärna Adam var minns vi honom. Ljus, strålande och evig. En finare vän än Adam är svår att finna.

Avlidna sedan föregående Majhälsning

Här listar vi de avlidna medlemmar vars namn kommit till nationens kännedom.

Som vanligt vill redaktionen göra reservationer för felaktigheter i denna spalt. Om du skulle se att någon förbisetts, kontakta då vänligen nationens sekreterare så kommer en korrigerigering i nästa Majhälsning.

Adam Beyer, Gunnar Wijkman, Hans Larten, Olov Lönnqvist,
Per Zetterqvist, Stig Holmquist, Stig Källström

Nya medlemmar i Seniorföreningen sedan förra Majhälsningen

Annerén Cecilia
Valloxvägen 40b
741 42 Knivsta

Gejrot Lisa
Karlsrogatan 13
752 38 Uppsala

Rosengren Åsa
Folkungagatan 34b
753 36 Uppsala

Berg Frida
Polhemsgatan 2
752 31 Uppsala

Heidenberg Magnus
Stigarvägen 6
611 65 Nyköping

Rothman Magnus
Mariestadsvägen 17
121 50 Johanneshov

Bildt Catharina
Rödabergsgatan 9b 2tr
113 33 Stockholm

Kinert Susanne
Granitvägen 9
647 93 Mariefred

Rundblom Per
Väderkvarnsgatan 15a
753 29 Uppsala

Bildt Marita
Framnäsvägen 8a
182 63 Djursholm

Krafft Anna
Amerikagatan 46
151 34 Södertälje

Ryttlefors Mats
Holländargatan 40
113 59 Stockholm

Blommengren Johan
Salagatan 40a
753 26 Uppsala

Källberg Karolina
Syréngatan 8a
582 46 Linköping

Siwe Frida
Krongatan 6b
753 28 Uppsala

Carlberg Mia
Nämndemansvägen 2
757 52 Uppsala

Larsson Gustav
S:t Johannesgatan 34a
752 33 Uppsala

Ström Britt-Marie
Bruksvägen 12
752 41 Uppsala

Edlund Malou
S:t Johannesgatan 12 4tr
753 12 Uppsala

Ledin Alexander
Karlsrogatan 11a
752 38 Uppsala

Sundmark Mårten
S:t Johannesgatan 12
753 12 Uppsala

Ek Susanne
Väderkvarnsgatan 15a
753 29 Uppsala

Lindqvist Sandra
Bondegatan 41a
645 32 Strängnäs

Sundmark Sigrid
S:t Johannesgatan 13
754 12 Uppsala

Frenne Ameli
S:t olofsgatan 14
753 12 Uppsala

Pauli Charlotte
Norbyvägen 19
752 36 Uppsala

Ämbetsförteckning Södermanlands-Nerikes nation hösten 2007 och våren 2008

Ämbete	Efternamn	Förnamn	Titel	Termin
Inspektor:	Persson	Lennart	Inspektor	ht 07 - vt 08
Proinspektor:	Vakant			ht 07 - vt 08
Skattmästare:	Fors	Martin	Fil. kand.	ht 07
Förste Kurator:	Frenne	Ameli	Stud.	ht 07
Andre Kurator:	Siwe	Frida	Stud.	ht 07
Andre Kurator:	Löthman	Rebecca	Stud.	vt 08
Tredje Kurator:	Larsson	Gustav	Stud.	ht 07 - vt 08
Antikvarie:	Ahnlund	Karl	Stud.	ht 07
Antikvarie:	Vakant			vt 08
Arkivarie: tf.	Ahnlund	Karl	Stud.	ht 07
Arkivarie: tf.	Dahlberg	Anders	Stud.	vt 08
Barmästare:	Rogner	Jesper	Stud.	ht 07
Barmästare:	Ledin	Alexander	Stud.	ht 07
Barmästare:	Ringheim	Erik	Stud.	ht 07
Barmästare:	Leijon	Therese	Stud.	ht 07
Barmästare:	Eva	Gellerskog	Stud.	vt 08
Barmästare:	Blohm	Helena	Stud.	vt 08
Barmästare:	Arwidsson	John	Stud.	vt 08
Bibliotekarie:	Reibring	Andreas	Stud.	ht 07 - vt 08
Biblioteksassistent:	Berglund	Kerstin		ht 07 - vt 08
Datorförman:	Regnér	Victor	Stud.	ht 07
Datorförman:	Jonsson	Magnus		ht 07
Datorförman:	Regnér	Victor	Stud.	vt 08
Datorförman:	Jonsson	Magnus	Stud.	vt 08
Fanbärare 1:	Löthman	Rebecka	Stud.	ht 07
Fanbärare 1:	Strömberg	Erik	Stud.	vt 08
Fanbärare 2:	Ehrenborg	Sarah	Stud.	ht 07
Fanbärare 2:	Edlund	Malou	Stud.	vt 08
Fotoföreningen: Ordf.	Sällström	Johan	Stud.	ht 07 - vt 08
HB:s anförare:	Keränen	Andreas	Stud.	ht 07 - vt 08
Helgkaffevärd:	Nilsson	Alexandra	Stud.	ht 07
Helgkaffevärd:	Rehn	Mikaela	Stud.	ht 07
Helgkaffevärd:	Frickner-Kapfält	Emma	Stud.	ht 07

Helgkaffevärd:	Karlsson	Karoline	Stud.	ht 07
Helgkaffevärd:	Toftgård	Anna	Stud.	vt 08
Helgkaffevärd:	Nyström	Avander Jaqueline	Stud.	vt 08
Helgkaffevärd:	Ersson	Cecilia	Stud.	vt 08
Helgkaffevärd:	Simonsen	Sara	Stud.	vt 08
Idrottsförman:	Steindorsson	Olafur	Stud.	ht 07
Idrottsförman:				vt 08
Intendent:	Forsgren	Peter	Stud.	ht 07 - vt 08
Internationell sekr:	Berge	Agnes	Stud.	ht 07
Internationell sekr:	Åkerstrand	Patrik	Stud.	ht 07
Internationell sekr:	Kullmar	Malin	Stud.	vt 08
Internationell sekr:	Grind	Lucas	Stud.	vt 08
Klubbmästare:	Edlund	Malou	Stud.	ht 07
Klubbmästare:	Lindqvist	Sandra	Stud.	ht 07
Klubbmästare:	Gejrot	Lisa	Stud.	vt 08
Klubbmästare:	Ledin	Alexander	Stud.	vt 08
Krönikör:	Ekstrand	Malin	Stud.	ht 07
Krönikör:	Almegård	Lars	Stud.	vt 08
Kuratorsassistent:	Hellman	Lisa	Stud.	ht 07
Kuratorsassistent:	Strömberg	Erik	Stud.	vt 08
Kårmarskalk:	Strömberg	Erik	Stud.	ht 07
Kårmarskalk:	Andreas	Hultén	Stud.	vt 08
Köksmästare:	Hanna	Grubb	Stud.	vt 08
Kördirektör:	Törner	Lina	Stud.	ht 07 - vt 08
Kördirigent:	Ericson	Andreas		ht 07 - vt 08
Körens festmarskalk:	Törner	Lina	Stud.	ht 07
Körens festmarskalk:	Carlsson	Anna -Karin		vt 08
Landskapsordförande:	Isman	Erik	Stud.	ht 07 - vt 08
Ljud & ljus ansvarig:	Lilienberg	Arvid	Stud.	ht 07
Ljud & ljus ansvarig:	Ringheim	Erik	Stud.	vt 08
Lunchassistent:	Rahm	Madeleine	Stud.	vt 08
Lunchassistent:	Löfgren	Erika	Stud.	vt 08
Lunchassistent:	Grind	Lucas	Stud.	vt 08
Lunchassistent:	Larsson	Elin	Stud.	vt 08
Lunchvärd:	Karlén	Niklas	Stud.	vt 08
Musikanförare:	Björklund	Staffan	Stud.	ht 07 - vt 08
Nationsfotograf:	Sjöholm	Gustaf	Stud.	ht 07
Nationsfotograf:	Unge Sörling	Julia	Stud.	vt 08
Nationskaplan:	Sundmark	Sigrid	Teol. kand.	ht 07 - vt 08
Nationsvideograf:	Karlén	Niklas	Stud.	ht 07

Nationsvideograf:	Sjöholm	Gustaf	Stud.	vt 08
Nämndsekreterare:	Hellen	Kent	Stud.	ht 07
Nämndsekreterare:	Wallgren	Petter	Stud.	vt 08
PR-förman 1:	Torsdotter	Kristin	Stud.	ht 07
PR-förman 1:	Törngren	Emma	Stud.	vt 08
PR-förman 2:	Svensson	Petter	Stud.	ht 07 - vt 08
Programsekr:	Florin	Aina	Stud.	ht 07
Programsekr:	Hellen	Kenth	Stud.	vt 08
Programvärd:	Stahre	Bernhard	Stud.	ht 07
Programvärd:	Fredriksson	Erik	Stud.	vt 08
Programvärd:	Gärd	Jimmy	Stud.	ht 07
Programvärd:	Skoog Tagizade	Farid	Stud.	vt 08
Recentiorsförman 1:	Ringheim	Erik	Stud.	ht 07
Recentiorsförman 1:	Arwidsson	John	Stud.	vt 08
Recentiorsförman 2:	Gejrot	Lisa	Stud.	ht 07
Recentiorsförman 2:	Lindqvist	Sebastian	Stud.	vt 08
Recentiorsförman 3:	Uppling	Josefine	Stud.	ht 07 - vt 08
Redaktör 1:	Forss	Charlotta	Stud.	ht 07 - vt 08
Redaktör 2:	Beyer	Adam	Stud.	ht 07
Redaktör 2:	Gustaf	Sjöholm	Stud.	vt 08
Restaurangchef:	Almegård	Lars	Stud.	ht 07
Restaurangchef:	Lund	Johan	Stud.	vt 08
Sekreterare: (FD)	Widh	Lena		ht 07 - vt 08
Seniorförening: Ordf.	Landmark	Monica	Jur.kand	ht 07 - vt 08
Spexdirektör 1:	Eldemark	Linnéa	Stud.	ht 07 - vt 08
Spexdirektör 2:	Ersson	Cecilia	Stud.	ht 07 - vt 08
Stipendiesekreterare:	Stefenson	Pia	Stipendiesekr.	ht 07
Stipendiesekreterare:	Pia	Stefenson	Stud.	vt 08
Sånganförare:	Thorstensson	Hanna	Stud.	ht 07
Sånganförare:	Beyer	Adam	Stud.	vt 08
Teaterdirektör:	Rùnarsdöttir	Saga	Stud.	ht 07 - vt 08
Torsdagsvärd:	Hult	Axel	Stud.	ht 07
Torsdagsvärd:	Grubb	Hanna	Stud.	ht 07
Torsdagsvärd:	Rogner	Jesper	Stud.	vt 08
Torsdagsvärd:	Öfverholm	Regnar	Stud.	vt 08
Trikadiens ekonomiansv.	Karlsson	Frida	Stud.	ht 07
Trikadiens ekonomiansv.	Karlsson	Frida	Stud.	vt 08
T-träffsvärd:	Rùnarsdöttir	Saga	Stud.	ht 07
T-träffsvärd:	Swedén	Lisa	Stud.	ht 07
T-träffsvärd:	Nyström Avander	Jaqueline	Stud.	vt 08

Revisorer

Revisor (1Q+stip.nämnd):	Rundblom	Per	Stud.	ht 07 - vt 08
Revisor (2Q, bitr.):	Grape	Mikael	Stud.	ht 07
Revisor (2Q, bitr.):	Siwe	Frida		vt 08
Revisor (2Q, NN, NF) 1:	Löf	Kristoffer	Stud.	ht 07 - vt 08
Revisor (2Q, NN, NF) 2:	Thulin	Per		ht 07 - vt 08
Revisor (3Q, bitr.):	Nork	Andreas		ht 07 - vt 08
Revisor (Skattm., bitr.):	Pfeiff	Percy	Revisor	ht 07 - vt 08
Revisor (Skattm., FD) 1:	Johansson	Roine	Jur. kand.	ht 07 - vt 08
Revisor (Skattm., FD) 2:	Alm	Bengt	Revisor	ht 07 - vt 08
Revisor (stiftelsen) 1:	Alm	Bengt	Revisor	ht 07 - vt 08
Revisorsuppl. (stiftelsen):	Pfeiff	Percy	Revisor	ht 07 - vt 08

Nämder och Utskott läsåret 07-08

Besvärutskottet

Besvärutskott 1:	Persson	Lennart	Inspektor	ht 07 - vt 08
Besvärutskott 2:	Frigell	Anders	Nationsjurist	ht 07 - vt 08
Besvärutskott 3:	Lind	Gustaf	Stud.	ht 07 - vt 08

Biblioteksnämnden

Biblioteksnämnden 1:	Andre	Kurator		
Biblioteksnämnden 2:		Bibliotekarien		
Biblioteksnämnden 3:		Arkivarien		
Biblioteksnämnden 4:		Antikvarien		
Biblioteksnämnden 5:	Wallgren	Petter	Stud.	ht 07 - vt 08
Biblioteksnämnden 6:	Klangeryd	Johannes	Stud.	ht 07 - vt 08
Biblioteksnämnden 7:	Grönros	Anna	Stud.	ht 07 - vt 08
Biblioteksnämnden 8:	Florin	Aina	Stud.	ht 07 - vt 08
Biblioteksnämnden 9:	Swedén	Lisa	Stud.	ht 07 - vt 08
Biblioteksnämnden 10:	Torsdotter	Marika	Stud.	ht 07 - vt 08
Biblioteksnämnden 10:	Torsdotter	Marika	Stud.	ht 07 - vt 08
Biblioteksnämnden 11:	Hansson	Helena	Stud.	ht 07 - vt 08
Biblioteksnämnden 11:	Hansson	Helena	Stud.	vt 08
Biblioteksnämnden 12:	Dahlberg	Anders	Stud.	ht 07
Biblioteksnämnden 12:	S Tagizade	Farid	Stud.	vt 08

Förvaltningsdirektion & Stiftelsens styrelse

Förvaltningsdirektion 1:	Skattmästaren			
Förvaltningsdirektion 2:	Förste Kurator			
Förvaltningsdirektion 3:	Andre Kurator			
Förvaltningsdirektion 4:	Tredje Kurator			
Förvaltningsdirektion 5:	Westerberg	Jonas	Advokat	ht 07 - vt 08
Förvaltningsdirektion 6:	Jansson	Stefan	Jur/Fil. kand.	ht 07 - vt 08
Förvaltningsdirektion 7:	Ågerup	Göran	Direktör	ht 07 - vt 08
Förvaltningsdirektion 8:	Back	Karin	Fil. kand.	ht 07 - vt 08
Förvaltningsdirektion 9:	Gustavsson	Jan	Fil. kand.	ht 07 - vt 08
Förvaltningsdirektion 10:	Björnsjö	Agneta	Fil. kand.	ht 07 - vt 08

Nationsnämnden

Nationsnämnden 1:	Förste Kurator			
Nationsnämnden 2:	Andre Kurator			
Nationsnämnden 3:	Tredje Kurator			
Nationsnämnden 4:	Strömberg	Erik	Stud.	ht 07 - vt 08
Nationsnämnden 5:	Löthman	Rebecca	Stud.	ht 07 - vt 08
Nationsnämnden 5:	Sundblad	Peter		ht 07 - vt 08
Nationsnämnden 6:	Leijon	Therese	Stud.	ht 07 - vt 08
Nationsnämnden 7:	Torsdotter	Marika	Stud.	ht 07 - vt 08
Nationsnämnden 8:	Stefenson	Pia	Stud.	ht 07 - vt 08
Nationsnämnden 9:	Meinshausen	Anne	Stud.	ht 07 - vt 08
Nationsnämnden 9:	Adam	Beyer	Stud.	ht 07 - vt 08
Nationsnämnden 10:	Hellström	Mats	Stud.	ht 07 - vt 08
Nationsnämnden 11:	Lindén	Aron	Stud.	ht 07 - vt 08
Nationsnämnden 12 sup.:	Ek	Susanne	Stud.	ht 07 - vt 08
Nationsnämnden 13 sup.:	Rundblom	Anna	Stud.	ht 07 - vt 08

Stadgeutskottet

Stadgeutskottet 1:	Thorstensson	Hanna	Stud.	ht 07 - vt 08	
Stadgeutskottet 2:	Rundblom	Anna	Stud.	ht 07 - vt 08	
Stadgeutskottet 3:	Hjalmarson	Vertovec	Isabella	Stud.	ht 07
Stadgeutskottet 3:	Rundblom	Per	Stud.	vt 08	

Stipendienämnden

Stipendienämnden 1:	Förste Kurator			
Stipendienämnden 2:	Wallgren	Petter	Stud.	ht 07 - vt 08
Stipendienämnden 3:	Koort	Anna	Stud.	ht 07 - vt 08
Stipendienämnden 4:	Lundqvist	Johanna	Stud.	ht 07 - vt 08
Stipendienämnden 5:	Leijon	Therese	Stud.	ht 07 - vt 08
Stipendienämnden 6:	Bernhardsson	Peter	Stud.	ht 07 - vt 08
Stipendienämnden 7:	Källberg	Tomas	Stud.	ht 07 - vt 08
Stipendienämnden 8:	Burvall	Olle	Stud.	vt 08
Stipendienämnden 9:	Svensson Rothmaier	Malcolm	Stud.	ht 07 - vt 08
Stipendienämnden 10:	Wallgren	Petter	Stud.	vt 08

Valutskottet

Valutskottet 1:	Förste Kurator			
Valutskottet 2:	Svensson	Mikaela	Stud.	ht 07
Valutskottet 2:	Gunnarsson	Oskar	Stud.	vt 08
Valutskottet 3:	Vilén	Emilia	Stud.	ht 07
Valutskottet 3:	Henryson	Hanna	Stud.	vt 08
Valutskottet 4:	Nerelius	Fredrik	Stud.	ht 07
Valutskottet 4:	Stenström	Lovisa	Stud.	vt 08
Valutskottet 5:	Fors	Charlotta	Stud.	ht 07
Valutskottet 5:	Nerelius	Fredrik	Stud.	vt 08
Valutskottet 6:	Wallgren	Petter	Stud.	ht 07
Valutskottet 7:	Dahlberg	Anders	Stud.	ht 07
Valutskottet 8:	Rogner	Jepser	Stud.	ht 07 - vt 08
Valutskottet 9:	Ledin	Alexander	Stud.	ht 07 - vt 08
Valutskottet 10:	Stefenson	Pia	Stud.	ht 07 - vt 08
Valutskottet 11:	Löthman	Rebecca	Stud.	ht 07
Valutskottet 11:	Strömberg	Erik	Stud.	vt 08
Valutskottet 12:	Briheim	Sofia	Stud.	ht 07 - vt 08
Valutskottet 13:	Kullmar	Malin	Stud.	ht 07 - vt 08

Nationsföreningar

HB:s Anförare: Andreas Keränen

IF Trikadien

Ordförande: Olafur Steindorsson

HB:s Vänner

Ordförande: Olle Nordberg

SNQFC: Miia Vuolama

Sekreterare: Henrik Ågren

SISN: Erik Isman

